

Betere inkomensvorming en betere milieuprestaties kunnen samen gaan

Er beweegt weer wat in de zuivelwereld en niemand weet vandaag waar we over afzienbare tijd zullen landen. Een paar maanden geleden was er de stopzetting van melkophaling bij een groep leveraars die jaren geleden de vrije markt opzochten. Vandaag is wie levert aan FrieslandCampina Belgium bezorgd over de snelle stappen die gezet moeten worden onder de noemer "grotere duurzaamheid": minder energie verbruiken per liter geproduceerde melk, de gemiddelde leeftijd van de koeien moet hoger, het vervangingspercentage moet lager, voeder moet efficiënter geproduceerd worden. Op zich is daar niets verkeerd mee, iedere melkveehouder is daar elke dag hard mee bezig, maar de toon waarop de leveraars gevraagd wordt zich te schikken naar de nieuwe voorwaarden kon anders, vooral omdat helemaal niet zeker is dat iedere liter die aan alle voorwaarden voldoet ook effectief een meerprijs zal opleveren. Daar stellen wij ons vragen

bij, want voor wat hoort wat. Alles komt in het teken te staan van melk met een lagere koolstof-voetafdruk, met de bedoeling dit te gaan uitspelen als marketingtool, met de bedoeling opnieuw een groter marktaandeel in de retail in handen te krijgen en uiteindelijk meer over te houden aan die specifieke drinkmelk. Er is vandaag geen enkele garantie dat de Vlaamse melkveehouders, die nog steeds geen lid kunnen zijn van de Nederlandse coöperatie, ook zullen krijgen waar ze recht op hebben. Een correcte verloning voor de extra inspanningen op iedere geleverde liter melk is in ieder geval een terechte vraag vanuit Vlaanderen. De terechte vraag om volwaardig lid van de coöperatie te kunnen worden en dezelfde rechten en leverzekerheid te krijgen als de Nederlandse collega's is dat eveneens en daar staan wij in ieder geval ook volledig achter.

Duurzaamheid is stilaan een modebegrip geworden en blijkbaar verliezen ook sommige verantwoordelijken de inhoud en betekenis van "duurzaamheid" uit het oog. Duurzaamheid gaat immers niet alleen over klimaat, natuur, omgeving, water, lucht. Duurzaamheid draait evenzeer rond sociale en economische elementen. Een landbouwer beseft maar al te goed dat hij in en met de natuur werkt en dat hij er alles moet aan doen om zijn dieren en grond in perfecte staat te houden om er ten volle het genot van te kunnen krijgen. Een duurzaam inkomen is daar normaal gezien het logische gevolg van, maar het duurzaam en toereikend inkomen is ook cruciaal om te kunnen inspelen op alle extra verwachtingen die bij de boer gelegd worden. Een duurzame inkomensvorming kan er alleen maar komen wanneer je ervoor zorgt, al van vóór de melkophaling, dat de prijsvorming correct en op maat van de te leveren extra inspanningen gebeurt. Iedere ontoereikend betaalde liter melk (of iedere kg vlees of elke kg aardappel, ajuin, tomaat,...) zorgt voor een armere boer en resulteert in een onnodig hoge milieudruk doordat de boer zijn heil zoekt in een in de feiten voorkombare productieuitbreiding om toch nog een aanvaardbaar globaal inkomen bijeen te rapen. Een boer die 24/7 werkt om in het beste geval net uit de kosten te raken is toch niet meer van deze tijd? Men vraagt steeds meer, zonder correcte vergoeding voor geleverde inspanningen, het leidt tot productieuitbreidingen, met prijsdalingen tot gevolg en het zorgt ervoor dat vele sectoren, en in het bijzonder de zuivel, echt afhankelijk geworden zijn van Europese rechtstreekse steun.

Het wordt echt tijd dat ook Europa zich ervan bewust wordt dat alles overlaten aan de vrije zuivelmarkt ons als melkveehouder niet vooruitgeholpen heeft de voorbije jaren, na het afschaffen van het quotum. Wij blijven met het ABS vragende partij om een flexibel productiebeheersingssysteem in het leven te roepen. Zo moet je als overheid niet om de haverklap crisissen counteren en geld uit de schuif halen om volumes niet te produceren zoals eind 2016. Wanneer iedereen gestuurd en met mate zou produceren, op basis van marktanalyses en consumptieverwachtingspatronen die de Europese overheid perfect kan inschatten, dan zou iedere melkveehouder aan de bak komen. Het zou goed zijn voor de boer, voor zijn koeien, voor zijn directe omgeving en voor het milieu. Minder koeien, minder melk, minder melkpoeder in de private opslag, minder melkpoeder dumpen, minder methaan, minder mest, maar... betere prijzen. Wie kan daar nu tegen zijn? Wanneer de Europese Commissie bij het volgende GLB aan ons vraagt om beter te doen op milieuvlak, dan kan ze daar zelf al heel veel toe bijdragen.

Dat kan niet anders dan een win-win worden!

Hendrik Vandamme

@ voorzitter@absvzw.be | @hendrikABS

Industrieweg 53
8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 20 | fax (051)24 25 39
www.absvzw.be | info@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051) 26 08 20 | fax (051) 24 25 39
www.absvzw.be | adviesbureau@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
Tel. (051)26 08 29 | fax (051)24 25 39
www.vabsvzw.com | vabs@absvzw.be

Industrieweg 53 | 8800 Roeselare-Beveren
T (051)26 08 30 | fax (051)24 25 39
www.nacvzw.be | info@nacvzw.be

www.absvzw.be

BOERENFRONT
Van Benedenlaan 32 | 2800 MECHELEN
Tel. (015)45 12 28 | Fax (015)45 12 08